

[Aksel Larsen.]

endda kun i de færreste tilfælde, at vi kender sagen så nøje, at vi akkurat ved, hvad det er, der trænger til at blive belyst. Måske har jeg skudt i blinde nogle gange med mine spørgsmål, men den måde, de blev besvaret på, gav mig indtryk af, at jeg havde ramt ganske godt alligevel.

Jeg havde således stillet et spørgsmål — det var nr. 22 — til ministeren, om § 6, stk. 4, i lovforslaget om indseende med priser ikke burde affattes således: „Er overtrædelsen begået af et aktieselskab, andelsselskab eller lignende, kan bødeansvar også pålægges virksomheden som sådan.“ Det var foranlediget af, at der i det oprindelige lovforslag stod — og det fastholdes jo nu i § 6, stk. 4 —: „Er overtrædelsen begået af et aktieselskab, andelsselskab eller lignende, kan bødeansvar pålægges virksomheden som sådan.“ Det kommer efter stk. 3, hvori det siges, at den, som i forhold, der er omfattet af loven o. s. v., afgiver urigtige oplysninger, kan straffes med bøde eller andet. Derefter kommer stk. 4, der siger, at hvis det er fra et aktieselskab, de fejlagtige oplysninger stammer, kan aktieselskabet straffes. Jeg kan ikke se andet, end at det fritager de konkret skyldige, som giver de fejlagtige oplysninger, for strafansvar, og derfor har jeg spurgt: burde vi ikke indføre det lille ord „også“, således at foruden de konkret skyldige måtte også virksomheden kunne pålægges ansvar?

Herpå får jeg to forskellige svar. For det første, at en sådan understregning af, at selskabets direktør, og hvem der nu ellers har det personlige ansvar for selskabet, er strafskyldige, selv om aktieselskabet eller virksomheden straffes, er upåkrævet, for det følger allerede af § 6, stk. 1, hvoraf fremgår, at den, der meddeler forkerte oplysninger, straffes, jfr. straffelovens § 19.

Men derpå siger man, at begrundelsen for reglen om selskabers ansvar er netop bl. a., at det i større selskaber ofte vil være vanskeligt eller umuligt at finde frem til den ansvarlige enkeltperson. For det første siger man altså: Aksel Larsen kan være ganske rolig, enkeltpersoner skal nok blive straffet, selv om det er virksomheden, der har begået overtrædelsen, og for det andet siger man, at disse enkeltpersoner kan man ikke finde frem til. Jeg synes,

man burde finde ud af, hvilket af de to svar man skal henholde sig til.

Jeg beklager meget, at jeg på grund af den travlhed, der har været de sidste dage, har glemt denne sag, så jeg ikke fik stillet et ændringsforslag til § 6, stk. 4, til anden behandling, men det skal komme til tredje behandling. Jeg mener fortsat, at det bør gøres klart, at selv om man kan straffe et selskab eller en virksomhed, kan de konkret ansvarlige i selskabet eller virksomheden også straffes og bør naturligvis også straffes. Jeg giver i den henseende ikke noget for, at man — åbenbart efter konference med justitsministeren — har fundet ud af, at hvis man skrev stk. 4 sådan, som jeg ønsker det, så ville det indebære en forudsætning om, at selskabets ansvar kun kan gøres gældende i forbindelse med strafansvar for en eller flere af de ovennævnte personer. Jeg kan ikke se, at dette er rigtigt, og derfor agter jeg at komme med ændringsforslag ved tredje behandling.

Men så er jeg — og jeg er nødt til at gøre folkettingen opmærksom på det, fordi der ikke har været mulighed for i tilstrækkelig grad at få disse spørgsmål behandlet, fordi spørgsmål og svar ikke er aftrykt i betænkningen, og fordi jeg ønsker, at det i hvert fald kommer offentligt frem — nødt til at nævne besvarelsenerne på spørgsmålene nr. 24, 25 og 26 fra udvalget.

Spørgsmål 24 lød sådan:

„Hvor mange „kunder“ har monopoltilsynet nu?“

Dette spørgsmål blev stillet i anledning af, at den højtærede handelsminister havde sagt, at hvis vort lovforslag skulle gennemføres, ville monopoltilsynet få 150.000 „kunder“, og det kunne det ikke administrere. Så fik jeg det svar, at det kunne der ikke gives nøjagtige oplysninger om, men at man hidtil havde haft forbindelse med 17.000 erhvervsdrivende.

Så spørger jeg, hvor mange „kunder“ monopoltilsynet vil få, hvis de to lovforslag, som er fremsat af ministeren, gennemføres. Hertil får jeg et svar om, at det ikke er sådan at sige. Det er nok rigtigt; men jeg må dog have lov til at gøre opmærksom på, at så vidt jeg kan se, er ministerens to lovforslag tilsammen mindst lige så omfattende som vort ene, formodentlig mere, og